



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.293/2024/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. február 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

VÉGZÉST

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. július 5. napján kihirdetett 23.B.161/2023/121-III. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. július 5. napján kihirdetett 23.B.161/2023/121-III. számú ítéletével Terhelt15 XV. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] miatt 1 év 7 hónap – végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 200 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 400 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés átváltoztatási kulcsáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be joghatályos fellebbezést a XV. r. vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és a próbaidő tartamának emelése, továbbá a pénzbüntetés egy napi tétele összegének emelése érdekében. Terhelt15 XV. r. vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[3] Az ügyész fellebbezését azzal indokolta, hogy a XV. r. vádlott ugyan büntetlen előéletű, de a terhére róható kábítószer-kereskedelem rendkívüli módon elszaporodott, több hónapon át valósította meg a konspiratív jellegű, magas szintű szervezetséget mutató

bűncselekményt, többféle droggal kereskedett. Az ügyészi álláspont szerint a középértéket el nem érő szabadságvesztés büntetés, az enyhítő szakasz alkalmazása és a próbaidő mérsékelt tartama a túlsúlyban lévő súlyosító körülmények alapján nem indokolt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2024. augusztus 12. napján kelt BF.597/2024/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a XV. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, így a tényállás nem bírálható felül, azonban az abban feltárható számelírást az ítéltábla javíthatja. A vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a bűncselekmény minősítése törvényes, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság döntően feltárta, azonban azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte.

[5] A büntetéskiszabás során megítélése szerint komoly nyomatékot kell kapnia annak, hogy a vádlott több hónapon keresztül többfajta kábítószerrel kereskedett, konspiratív módon bonyolította a kábítószer-kereskedelmet, ami a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát nagymértékben növeli, egyúttal a vádlott magasabb társadalomra veszélyességét mutatják. Mindezek alapján a büntetési célok Terhelt15 XV. r. vádlott tekintetében hosszabb tartamú és megemelt próbaidejű felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása útján érhetők el. A pénzbüntetés szerinte eltúlzottan enyhe, az nem tükrözi megfelelően a XV. r. vádlott valós jövedelmi-vagyoni viszonyait és egyéni teherbíró-képességét, így a fellebbviteli eljárásban az egy napi tétel összegének felemelése szükséges és indokolt.

[6] Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a Terhelt15 XV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[7] Az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

[8] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott részében bírálta felül. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés *a*) pont], továbbá hogy az elsőfokú bíróság Terhelt15 XV. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát előkészítő ülésen végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdése alapján kizárt, a másodfokú felülbírálat alapvetően a büntetéskiszabásról szóló rendelkezésekre vonatkozott. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is. Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[9] Ezen vizsgálat eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett. Az előkészítő ülésen a vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a XV. r. vádlott beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével is összhangban állt.

[10] Rá kell mutatni azonban arra, hogy a törvényszék az ítélet írásba foglalása során nem a perrendi szabályokkal összhangban járt el. A 109. és 121. sorszámú jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság négy vádlott, Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r. és Terhelt16 XVI. r. vádlott beismerő nyilatkozatát fogadta el az előkészítő ülésen. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ezen négy vádlottal szemben 2024. július 5. napján hozott ítéletet (121. sorszámú jegyzőkönyv 11. oldal) akként, hogy a jegyzőkönyv tartalma szerint csak egy ítéletet hirdetett ki, azt mind a négy beismerő vádlottra megindokolta, majd a négy érintett vádlott és védőik ugyanazon alkalommal tették meg jogorvoslati nyilatkozataikat (121. sorszámú jegyzőkönyv 15. oldal). Ezzel szemben úgy a jegyzőkönyv mellékleteként csatolt papír alapú iratok, mint az elektronikus ügynyilvántartás adatai egyaránt vádlottanként egyéniesített négy önálló, külön sorszámon megszerkesztett ún. kisítéletet tartalmaz, és ennek megfelelően ugyanennyi indokolással ellátott ítéletet foglalt írásba, és terjesztett fel az ítéltáblára.

[11] A Be. 503. § (2) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy a bíróság többvádlottas ügyekben a bűnösségét beismerő vádlott tekintetében elkülönítse az ügyet az ítélet kihirdetése érdekében. Ezzel a lehetőséggel az elsőfokú bíróság nem élt, elkülönítő végzés [Be. 449. § (4) bekezdés *d)* pont] az ügyiratokban nem lelhető fel, és mind a négy ítélet az eredeti ügyszámon, csupán más sorszámok alatt került írásba foglalásra. Így tehát a jegyzőkönyv tartalma nincs teljes összhangban az ítéletek megszerkesztésére választott elsőbírői megoldással, miközben a négy részre bontott ítélet törvényi és racionális okai nem tárhatók fel az iratok alapján. Mindez azonban nem volt kihatással az ügy érdemére, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését sem eredményezhette.

[12] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés *a)-c)* és *e)* pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[13] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta [Be. 591. § (2) bekezdés *a)* pont], azonban figyelemmel a BH2022. 34. számon közzétett eseti döntésben írtakra a kijavításra vonatkozó szabályok alapján történő javítás ilyen esetben sem kizárt. Ezért az elsőfokú ítélet 2. oldal utolsó bekezdésében

található, nyilvánvaló elírásból fakadó hibát a másodfokú bíróság akként javítja, hogy az ügy I. r. vádlottja helyesen 2020. november 20. napjáig foglalkozott kábítószer-kereskedelemmel.

[14] Az elsőfokú bíróság az általa rögzített tényállásból okszerűen következtetett a Terhelt15 XV. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is kifogástalan.

[15] A büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék túlnyomórészt helyesen ismerte fel, azok csupán egy kisebb korrekcióra szorulnak.

[16] Az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a vádlott a bűncselekményt „az internet lehetőségeinek kihasználásával létrejött” zárt csoport segítségével követte el, ami a konspiratív jelleget támasztja alá. Ezzel az állásponttal az ítéltábla nem tudott azonosulni, mivel a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények tipikusan konspiratív jelleget öltenek, az pedig, hogy olyan zárt csoportban kommunikáltak a vádlottak, amely a felderítést megnehezíti, a XV. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát nem növeli.

[17] Összességében az ítéltábla azt állapította meg, hogy a Terhelt15 XV. r. vádlott által megvalósított kábítószer-kereskedelem büntette konkrét tárgyi súlya – figyelemmel a hosszabb időn át tartó elkövetésre és a többfajta kábítószer értékesítésére – viszonylag nagyobb, de számos olyan nagy nyomatékú enyhítő körülmény is felmutatható, ami alapján a törvényszék indokoltan alkalmazta az enyhítő szakaszt. Ezekre a körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság azzal is egyetértett, hogy a XV. r. vádlott esetében a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtási nélkül is elérhetők, és a próbaidő tartama is megfelelően igazodik a vádlott és cselekménye társadalomra veszélyességéhez. Az ítéltábla a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat értelmében hivatalból vizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét, azonban a vádlottat éppen a terhére rótt közegészség elleni bűncselekmény jellemzőire figyelemmel nem találta érdemesnek az előzetes rehabilitációra.

[18] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról és az előzetes fogvatartás beszámításáról törvényesen rendelkezett. A pénzbüntetés kiszabása a Btk. 52. § (2) bekezdése alapján nem volt mellőzhető, a napi tételek száma az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, az egy napi tételnek megfelelő összeg a XV. r. vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz megfelelően igazodik.

[19] A bűnjelekről és a bűnügyi költségről az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályokkal összhangban rendelkezett.

[20] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. február 12.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. július 5. napján kihirdetett 23.B.161/2023/121-III. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.293/2024/5. számú végzése folytán 2025. február 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. február 12.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke